

Kjære venner av SAT-7!

I dette rundskrivet vil jeg gi en oversikt over ti av de landene som SAT-7 når fram til i Midt-Østen og Nord-Afrika.

Området strekker seg fra Marokko og Mauretania i vest til Afghanistan i øst.

Forholdene kan være veldig forskjellige fra land til land.

Vi finner store og prominente kirker, som i Egypt og Libanon, og isolerte og sårbare troende som i Afghanistan og Jemen.

For hvert land oppgir jeg hvor mange kristne som bor der, og hvor mange prosent de utgjør av landets befolkning.

Deretter forteller jeg ganske kort om stillingen for de kristne i disse landene.

Opplysningene er fra SAT-7's magasin Insight.

Algerie

131 000, 0,3 %

Stengte kirkebygninger

Det største kristne trossamfunnet i Algerie (EPA) har fått alle kirkene så nær som én stengt av myndighetene siden 2017.

Den instansen som kan gi tillatelser nekter å utstede noen.

De som samles for tilbedelse uten godkjennelse kan bli arrestert.

Libya

36 000, 0.5 %

Isolerte troende

Kristne i Libya kjemper for å finne fellesskap med andre.

Svært lite antall, voldelig sosial fiendtlighet og akutt politisk ustabilitet gjør det vanskelig for dem å komme sammen.

Det er knapt noen kirker, og i de senere år har mange troende emigrert for sin sikkerhets skyld.

Egypt

9 700 000, 9 %

Annenrangs borgere

De egyptiske myndighetene støtter generelt landets store kirke, men troende blir ofte behandlet som annenrangs borgere

i områdene der de bor, særlig utenfor byene.

De er svakere stilt i arbeidslivet og mer utsatte for anklager om blasfemi.

Kristne jenter blir noen ganger kidnappet og tvunget inn i ekteskap med ikke-kristne.

Saudi-Arabia

2 200 000, 6 %

Forbudt å dele troen

De mange utenlandske kristne i Saudi-Arabia får for det meste være uforstyrret,

men det er forbudt for dem å dele troen med nasjonale saudiere, og de kan bli utvist for å gjøre det. Og hvis kristne saudiere er åpne om sin kjærlighet til Kristus setter de seg selv i stor fare.

Libanon

2 105 000, 37,2 %

Økonomisk ustabilitet

Kristne har del i virkningene av den alvorlige økonomiske og finansielle krisen som har rammet landet i de siste sju årene.

Kirkene finner det vanskelig å opprettholde aktiviteten, og mange kristne har emigrert.

Syria

798 000, 3,8 %

Sårbare kirker

Noen historiske syriske kirker har hundretusenvise medlemmer og kan motstå anti-kristent press.

Men mange mindre kristne trossamfunn har få ressurser for betjening og er mye mer sårbare

for dårlige virkninger av sosial ustabilitet og fiendtlighet.

Det er et forsiktig håp om bedring for de kristne etter Assads fall.

Tyrkia

252 000, 0,3 %

Utbredte fordommer

I Tyrkia er troskap mot nasjonen tett assosiert med tilslutning til majoritetstroen, som det stilltiende er forventet at alle tyrkiske borgere følger.

Kristendom er sett på som en vestlig religion, og kristne som illojale og en trussel mot orden og sikkerhet.

Irak

196 000, 0,5 %

Kristent nærvær går nedover

Det kristne nærværet i Irak i 2003 ble anslått til 1,5 millioner mennesker, nær 6 % av befolkningen.

Men den følgende invasjonen, borgerkrig, aktiviteten til den såkalte islamske staten (IS)

og vedvarende usikkerhet har gjort at tallet har minnet til under 200 000, bare 13 % av det som var før.

Iran

602 000, 0,7 %

Fiendskap fra samfunnet

Iranske kristne som har forlatt majoritetstroen er utsatte når det gjelder anklager om å handle mot nasjonal sikkerhet.

De kan bli fengslet eller tvunget inn i ekteskap på tvers av trosgrenser, eller miste sin familie, utdanning, arbeid eller arv.

For kirker i tradisjonelle kristne trossamfunn er det forbudt å ønske dem velkomne.

(Mernad: I følge en stor spørreundersøkelse er det nå mer enn en million iranere som kaller seg kristne.)

Afghanistan

7 500, 0,02 %

Statlig forfølgelse

Etter at Taliban tok kontroll over Afghanistan i 2021 har kristne som ikke har holdt troen skjult møtt arrest,

tortur og til og med død fra myndighetenes side.

Hjemmene deres kan bli raidet, og naboene blir noen ganger tilbudt penger for å gi informasjon om dem.

Min kommentar til slutt - og en god nyhet

Som dere ser, så er det veldig mange kristne som lever i utsatte posisjoner.

I tillegg kommer alle de problemene som rammer hele befolkningen, de kristne inkludert.

Mens jeg skrev dette brevet oppdaget jeg en god nyhet fra fjoråret.

Den persiske kanalen, SAT-7 PARS, har startet skoleundervisning for barn i Afghanistan!

Av befolkningen som helhet er det 43 prosent som kan lese og skrive – 30 prosent av kvinnene og 56 prosent av mennene.

2,5 millioner jenter får ikke gå på skole. Heller ikke alle gutter har skolegang.

Skolen på SAT-7 skjer på Dari, som er en farsi-dialekt som forstås av 70 prosent av innbyggerne.

Undervisningen vil gå ut på å gi barna ferdigheter til å lese og skrive.

Direktør Rita Elmounayer sier: "Vårt første mål er å gi håp."

Nummer 1 er å dele evangeliet. Det gir håp.

SAT-7 lytter til folket og formidler bønner til Gud. Det gir håp.

De arbeider for at ingen skal stå alene.

De utruker kristne til å ta samfunnsansvar.

Alt de gjør, skal være under mottoet:

"Å gjøre Guds kjærlighet synlig."

Vennlig hilsen

Kjell Arne Norum